

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Moraru,

Judecătorii – Sveatoslav Moldovan și Dumitru Mardari,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion și de inculpatul Todită Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

***Rotaru Ion Gheorghe**, născut la 06 iunie 1957, originar s. Mereșeni, r-nul Hîncești, domiciliat or. Hîncești, str. M. Hâncu, 105, ap. 1*

și

***Todită Sergiu Pavel**, născut la 27 iunie 1969, originar reg. Zaporojie, Ucraina, domiciliat or. Cimișlia, str. 27 august, 9.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.03.2008 – 26.10.2012;

Instanța de apel: 02.05.2013 – 28.01.2014;

Instanța de recurs: 06.05.2014 – 10.06.2014;

Instanța de apel: 14.07.2014 – 19.03.2015;

Instanța de recurs: 10.06.2015 – 04.08.2015;

Instanța de apel: 09.09.2015 – 11.01.2016;

Instanța de recurs: 29.03.2016 – 22.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 26 octombrie 2012, Rotaru Ion și Todită Sergiu, au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunilor.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, de către organul de urmărire penală, Rotaru Ion a fost învinuit pentru faptul că, activând în funcția de comisar-interimar al CPR Cimișlia, în baza Ordinului Ministrului Afacerilor Interne al R. Moldova nr. 53 EF din 01 februarie 2007, adică fiind persoană cu funcție de răspundere căreia prin numire într-o instituție de stat i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție, precum și organizatorico-economice, fiind abilitat în baza pct. 5, 8 ale

atribuțiilor de serviciu să organizeze activitatea subdiviziunilor comisariatului în vederea descoperirii cazurilor cu privire la infracțiuni și contravenții administrative, executarea controlului asupra respectării necondiționate a legislației de către colaboratorii comisariatului de poliție și asupra legalității acțiunilor lor în exercițiul funcției, a săvârșit tortura și depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 04 mai 2007, în s. Fetița, r-nul Cimișlia a fost săvârșit violul lui Baltag Anastasia.

Pe acest fapt, de către Secția Urmărire Penală a CPR Cimișlia la 06 mai 2007, a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2007400094 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, investigațiile în vederea identificării infractorului fiind organizate nemijlocit de comisarul CPR Cimișlia, Rotaru Ion.

La 07 mai 2007, în cadrul investigațiilor faptei menționate, fără a avea temei legal prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, pentru a suspecta în săvârșirea acestei infracțiuni pe locuitorul s. Fetița, r-nul Cimișlia, Pădureț Sergiu și a aplica față de el prevederile art. 166 Cod de procedură penală și art. 248 Codul cu privire la contravențiile administrative, Rotaru Ion a dat indicații ca Pădureț Sergiu să fie reținut.

Tot atunci, la 07 mai 2007, aproximativ la orele 18:00-19:00, acționând din interese carieriste, cu scopul de a descoperi prin orice metodă infracțiunea de viol precum și a obține de la Pădureț Sergiu declarații de autodenunțare, Rotaru Ion a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate lui de art. 16 al Legii „Cu privire la poliție”, organizând torturarea ultimului.

Astfel, în biroul de serviciu din sediul CPR Cimișlia, acționând intenționat și în complicitate cu Șeful Poliției Criminale a CPR Cimișlia, Todiță Sergiu, cu un mijloc special din dotarea MAI, (aplicarea cărui cauza suferințe fizice deosebite) și anume cu un baston de cauciuc i-a aplicat lui Pădureț Sergiu o lovitură peste cap, 2 lovituri peste spate și 2 lovituri peste fese în final aplicându-i și o lovitură cu palma la timpanul urechii stângi.

Ulterior, cu același baston de cauciuc Todiță Sergiu fiind instigat de Rotaru Ion i-a provocat lui Pădureț Sergiu 3 lovituri peste fese.

Ca urmare a acțiunilor menționate lui Pădureț Sergiu i-au fost cauzate dureri fizice puternice și leziuni corporale calificate conform raportului de expertiză medico-legală din 09 noiembrie 2007, ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, Rotaru Ion, a fost învinuit, că urmărind scopul de a obține de la Pădureț Sergiu declarații de autodenunțare în săvârșirea infracțiunii menționate, fără a avea careva temeiuri legale, a dat indicații șefului Poliției Criminale, Todiță Sergiu, de a-l reține pe Pădureț Sergiu, fapt realizat ulterior de către Todiță Sergiu, iar ca urmare, Pădureț Sergiu între ora 19:00 a zilei de 07 mai 2007 și până aproximativ la ora 11:00 a zilei de 08 mai 2007, a fost deținut fără hrană în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia prin ce i-a cauzat ultimului daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Todiță Sergiu, a fost învinuit pentru faptul că, activând în baza Ordinului Ministrului Afacerilor Interne al R. Moldova nr. 106 EF din 14 aprilie 2006 în funcția de Șef al Poliției Criminale a CPR Cimișlia, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia în conformitate cu atribuțiile aferente funcției, precum și potrivit competențelor prevăzute de Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, i-au fost acordate în mod permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție, fiind obligat să organizeze petrecerea

măsurilor operative de investigație pentru descoperirea infracțiunilor și depistarea persoanelor, de a ieși personal la locul săvârșirii infracțiunilor grave pentru a organiza căutarea infractorilor, de a efectua controlul asupra îndeplinirii respectării cu strictețe a legislației de către subalterni, de a precua cereri, plângeri și informații parvenite de la cetățeni despre infracțiunile săvârșite, de a organiza lucrul la intentarea dosarului pe toate crimele nedescoperite nu mai târziu de 10 zile după pornirea cauzei penale conform prevederilor pct. pct. 6, 13, 15, 18 a fișei de post a șefului poliției criminale din cadrul CPR Cimișlia aprobată pentru anul 2007, a săvârșit infracțiunile imputate în următoarele circumstanțe.

La 04 mai 2007, în s. Fetița, r-nul Cimișlia a fost săvârșit violul lui Baltag Anastasia, iar la 06 mai 2007 pe acest fapt de către CPR Cimișlia a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2007400094 în baza art. 171 alin. (1) Cod penal.

La 07 mai 2007, în cadrul investigațiilor faptei menționate, o grupă de colaboratori din cadrul CPR Cimișlia condusă de Todiță Sergiu, fără a avea temei legal, prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, pentru a-l suspecta în săvârșirea acestei infracțiuni pe locuitorul s. Fetița, r-nul Cimișlia, Pădureț Sergiu, precum și a aplica față de el prevederile art. 166 Cod de procedură penală, art. 13 pct. 4), pct. 7) și pct. 11) al Legii „Cu privire la poliție” la indicația Comisarului CPR Cimișlia, Rotaru Ion l-au reținut pe Pădureț Sergiu.

Tot atunci, la 07 mai 2007, aproximativ la orele 18:00-19:00, acționând cu interes carierist, motivat de exces de zel, exprimat în dorința de a identifica prin orice metodă persoana care a săvârșit violul lui Baltag Anastasia și dorind să obțină o astfel de informație de la Pădureț Sergiu, Todiță Sergiu a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate lui de art. 16 a Legii „Cu privire la poliție”.

Astfel, în biroul de serviciu din sediul CPR Cimișlia, acționând intenționat și în comun acord cu Comisarul CPR Cimișlia, Rotaru Ion, cu un mijloc special, din dotarea MAI, (aplicarea cărui cauza suferințe fizice deosebite) și anume cu un baston de cauciuc, i-a aplicat lui Pădureț Sergiu 3 lovituri peste fese, ulterior Rotaru Ion urmărind același scop i-a mai aplicat lui Pădureț Sergiu o lovitură cu palma la timpanul urechii stângi, apoi cu același baston de cauciuc o lovitură peste cap, 2 lovituri peste spate și 2 lovituri peste fese.

Ca urmare, lui Pădureț Sergiu i-au fost cauzate dureri fizice puternice și leziuni corporale calificate conform raportului de expertiză medico-legală din 09 noiembrie 2007, ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, Todiță Sergiu a fost învinuit de faptul, că urmărind scopul de a obține de la Pădureț Sergiu informații și mărturisiri privind săvârșirea violului lui Baltag Anastasia precum și a atinge scopul inițial, autodenunțarea lui Pădureț Sergiu în săvârșirea infracțiunii menționate i-a dat indicații ilegale ofițerului de gardă din unitatea de gardă a CPR Cimișlia, Caraja Iurie de a-l reține pe Pădureț Sergiu, iar ca urmare, Pădureț Sergiu între ora 19:00 a zilei de 07 mai 2007 până aproximativ la ora 11:00 a zilei de 08 mai 2007 a fost deținut fără hrană în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia, prin ce i-a cauzat ultimului daune în proporții considerabile.

3. Sentința de achitare a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care: Rotaru Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor

Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani;

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului Rotaru Ion definitiv pedeapsa 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani.

Todiță Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani;

- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului Todiță Sergiu definitiv pedeapsa 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani.

3.1. În motivarea apelului s-a invocat că: prima instanță a dat o apreciere subiectivă probelor prezentate de acuzatorul de stat, iar la baza sentinței de achitare a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpați și apărătorii acestora; instanța nu s-a expus asupra pertinentei probei materiale și anume, a dovezii scrise semnate de inculpatul Todiță Sergiu prin care ultimul confirmă faptul deținerii ilegale în perioada 07 aprilie 2007-11 aprilie 2007, a părții vătămate Pădureț Sergiu în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia; nu pot fi puse la baza sentinței de achitare declarațiile martorului Vacarciuc Andrei care, în afară de expunerea cronologică a unor fapte legate de activitatea inculpatului Rotaru Ion în funcția de Comisar al IP Cimișlia și interacțiunea ultimului cu organele administrației publice locale precum și conducerea Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, instanței de judecată nu a relatat, totodată fiind stabilit cu certitudine faptul, că martorul Vacarciuc Andrei nu posedă careva date concludente despre maltratarea și reținerea părții vătămate Pădureț Sergiu; urmează a fi apreciate critic depozițiile martorilor Gavriliță Vasile, Caraiman Oleg, Secrieru Dumitru, Covali Vasile, Prodius Nicolae, Rozdovanu Sergiu, Leșanu Vladimir, Gangan Ion, Sarandi Efimia, Florea Mihail, Rusu Gheorghe, Cebotari Iurie, Toderaș Leonid, Gheorghelaș Vadim date instanței de judecată având în vedere faptul, că s-au aflat în subordinea inculpatului Rotaru Ion în perioada deținerii de către ultimul a funcției de Comisar al CPR Cimișlia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, a fost respins ca nefondat apelul procurorului și menținută fără modificări sentința.

În motivarea soluției sale instanța de apel a menționat, că analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță just a adoptat o sentință de achitare în privința inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

La baza soluției privind menținerea sentinței de achitare, instanța de apel a pus declarațiile martorului Mogîldea Nicolae, care s-a aflat într-o celulă cu Pădureț Sergiu și

care a declarat că în timpul urmăririi penale a fost supus presiunilor din partea procurorului Muruziuc Victor, declarațiile martorului Burduh Alexei, care de asemenea a fost influențat și amenințat de către procurorul menționat.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că declarațiile părții vătămate și a martorilor, date în timpul urmăririi penale, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, indiferent de modul cum au fost acumulate, administrate și apreciate, probele în formă de declarații a martorilor și a părții vătămate, depuse de aceștia în timpul urmăririi penale, în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, dat fiind faptul că în cadrul ședințelor de judecată a primei instanțe aceștia și le-au modificat, iar la urmărirea penală nu au fost petrecute confruntări între Rotaru Ion și martori, dar nici cu partea vătămată Pădureț Sergiu.

Instanța de apel a mai reținut, că acuzarea s-a bazat în principiu pe o singură probă cu caracter direct și anume, pe declarațiile părții vătămate Pădureț Sergiu, care inițial a declarat că la 07 mai 2007, în incinta CPR Cimișlia inculpații l-au maltratat cauzându-i leziuni corporale ușoare, iar apoi l-au reținut în izolator până a doua zi dimineața, fără a-i întocmi careva acte. El a mai declarat că, despre maltratare a povestit câte ceva unor persoane.

Astfel, în izolatorul CPR Cimișlia partea vătămată a fost deținută împreună cu alte 3 persoane, la care le-a povestit ce s-a întâmplat cu el, aceste persoane fiind audiate în instanță în calitate de martori, dintre ele, doar Nedriță Mihail a confirmat într-un mod confuz că Sergiu Pădureț i-a povestit ceva despre faptul maltratării.

Aceste declarații au fost combătute de răspunsul primit de la CPR Cimișlia, prin care s-a menționat că, pe fereastra celulei în care erau deținuți Pădureț Sergiu și Nedriță Nicolae este imposibil de observat locul tradițional al trecerii în revistă a personalului, iar în luna mai fereastra în genere este acoperită cu frunze de viță-de-vie.

Instanța de apel a mai menționat că, acuzatorul de stat nu a prezentat alte probe cu caracter direct, iar declarațiile părții vătămate au fost confuze și neconcludente, fiind combătute prin alte probe examinate în proces.

Mai mult, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel Pădureț Sergiu a menționat că susține declarațiile parțial, dat fiind faptul, că unele le-a semnat nefiind citite de el, a declarat că a vrut să-și retragă plângerea însă a fost amenințat de procuror, nu cunoaște cine l-a lovit la fese.

De asemenea, instanța de apel a invocat că în perioada detenției părții vătămate în izolatorul CPR Cimișlia, acesta a fost verificat permanent de procurorul Procuraturii Cimișlia, Borodin Alexandra și de medicul Rusu Gheorghe, aceștia nu au depistat încălcări, iar plângeri nu au fost adresate.

La baza nevinovăției inculpatului Todiță Sergiu, instanța de apel a enumerat aceleași probe care au fost puse la baza achitării inculpatului Rotaru Ion, fiind enumerate și declarațiile martorilor Melente Vasile, Buțanu Mihail, Savanu Tudor, Cevali Vasile, Secrieru Dumitru, Caraiman Oleg, Gavriliță Vasile, Leșanu Vladimir, Rozdovanu Sergiu, Prodius Nicolae, Cebotari Iurie, Gheorghelaș Vadim, Toderăș Leonid, Pascari Andrei care la rândul lor, confirmă nevinovăția inculpaților Todiță Sergiu și Rotaru Ion.

Instanța de apel a conchis, că în speța examinată nu există nici un semn caracteristic torturii, ori nu este arătată legătura causală între leziunea corporală depistată la partea vătămată și faptele incriminate lui Rotaru Ion și Todiță Sergiu.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror,

care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 iunie 2014, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției instanța de recurs a menționat, că instanța de apel a comis aceeași eroare ca și prima instanță: care la achitarea inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu a constatat că faptele imputate inculpaților în baza art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal, nu au avut loc, negăsindu-și confirmare, însă a menținut achitarea acestora deoarece lipsesc în acțiunile inculpaților elementele acestor infracțiuni; prima instanță în partea descriptivă a sentinței de achitare și-a motivat soluția în baza art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, *deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și fapta nu a fost săvârșită de inculpați*, iar în dispozitivul sentinței, prima instanță a decis achitarea inculpaților din *lipsa în acțiunile lor a elementelor acestor infracțiuni*, adică în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a menționat că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțând hotărârea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe, fiind încălcate și prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală; instanța de apel selectiv a grupat probele pe caz, unele fiind redacte în decizie, iar unele fiind ignorate, neapreciate, ca urmare nefiind elucidate faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, a fost respins ca nefondat apelul procurorului cu menținerea sentinței atacate.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a făcut referire la cauzele privitoare la aplicarea torturii prin încălcarea art. 3 al CțEDO ajunse în vizorul CEDO, conform cărora se evidențiază că pentru a proba tortura se impune constatarea numeroaselor leziuni.

Spre exemplu: Gugurov vs Moldova, Buzilov vs Moldova, Corsacov vs Moldova, Colibaba vs Moldova, Breabin vs Moldova.

Așadar, în cauza Roșca vs Moldova din 20 octombrie 2009, în pct. 18 se menționează că: „*Expertul medic-legist a depistat multiple leziuni corporale în diferite părți ale corpului, inclusiv hematoame de mărime între 6 cm și 2 cm, 12 cm și 3 cm.*”, ori cauza Pădureț vs Moldova din 05 ianuarie 2010, unde în pct. 14 se constată că: „*s-a depistat o echimoză sub ochi și echimoze de mărimea între 10 și 7 cm în regiunea cutiei toracice, dânsul a suferit comoție cerebrală și leziuni ale orificiului anal.*”

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, în speța examinată nu există nici un semn caracteristic torturii, ori nu este arătată legătura causală între leziunea corporală depistată la partea vătămată și faptele incriminate lui Rotaru Ion și Todiță Sergiu.

Astfel, instanța de apel a constatat că, fapta imputată inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu, prevăzută la art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, provocarea în mod intenționat a durerilor și suferințelor fizice puternice unei persoane cu folosirea unor instrumente speciale de tortură, cu scopul de a obține de la această persoană informații sau mărturisiri, pentru un act pe care aceasta este bănuită că l-a săvârșit și la

art. 328 alin. (1) Cod penal, pe semnele săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege prin ce a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, nu a avut loc, negăsindu-și confirmare, fapt demonstrat prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în prima instanță și în instanța de apel, anexate la materialele cauzei penale.

În prezența acestor circumstanțe, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că nu există careva suport de fapt și de drept de a-l condamna pe Todiță Sergiu și Rotaru Ion în baza unor presupuneri invocate de către procuror în cererea de apel.

8. Procurorul, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată din următoarele motive: instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța de apel a dat apreciere greșită probelor prezentate de procuror și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate; vinovăția inculpaților a fost complet dovedită prin declarațiile părții vătămate Pădureț Sergiu, martorilor Teleucă Anatol, Teleucă Nicolae, Nedriță Mihail, Burduh Dumitru; declarațiile șefului secției expertize medico-legale Pascari Andrei; raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/d din 22 noiembrie 2007; partea vătămată Pădureț Sergiu a fost lipsită ilegal de libertate timp de o zi la indicațiile inculpaților; inculpații Rotaru Ion și Todiță Sergiu aveau intenția directă de a obține depoziții de la partea vătămată prin care să fie recunoscut vinovat de săvârșirea violului; aplicarea violenței, inclusiv cu ajutorul mijloacelor speciale de către inculpați față de partea vătămată în vederea determinării ultimului de a recunoaște săvârșirea violului.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 august 2015, recursul declarat de procuror a fost admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat, că instanța de apel la examinarea apelului, greșit a respins apelul procurorului ca fiind nefondat, lăsând fără motivare și apreciere juridică argumentele expuse de ultimul în apel.

Totodată, instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate în apel și nu s-a pronunțat efectiv asupra legalității sentinței, or, potrivit apelului declarat de procuror, s-au invocat următoarele motive la care instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea convenită: declarațiile părții vătămate Pădureț Sergiu, Nedriță Mihail, Burduh Dumitru, Pascari Andrei; raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/d din 22 noiembrie 2007, prin care s-a stabilit că la examinarea medico-legală a cet. Pădureț Sergiu și a documentelor medicale pe același nume s-au constatat două echimoze masive pe ambele fese care au fost produse prin acțiune traumatică cu obiecte contondente, care au determinat o dereglare a sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Echimozele depistate pe fesele cet. Pădureț Sergiu nu reflectă particularitățile agentului traumatic, fapt care nu exclude posibilitatea producerii lor cu orice obiect contondent, inclusiv cu bastonul de cauciuc și pumnul; în urma examinării citației emise de către ofițerul de urmărire penală a CPR Cimișlia, Doni O. din 21 mai 2007, s-a constatat prezența unui înscris pe verso, întocmit din numele lui Todiță Sergiu referitor la faptul aflării lui Pădureț Sergiu în perioada 07 mai 2007 - 11 mai 2007 în CPR Cimișlia.

Analiza circumstanțelor faptice constatate în cadrul cercetării judecătorești denotă cu certitudine următoarele: lipsirea ilegală de libertate a părții vătămate Pădureț Sergiu care s-a aflat o zi ilegal în Izolatorul de detenție preventivă al CPR Cimișlia la 07 mai 2007 la indicația inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu; intenția inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu de a obține depoziții de la partea vătămată Pădureț Sergiu prin care să fi recunoscut săvârșirea violului cet. Baltag Anastasia; aplicarea violenței, inclusiv cu ajutorul mijloacelor speciale, de către inculpații Rotaru Ion și Todiță Sergiu în privința părții vătămate Pădureț Sergiu în vederea determinării ultimului de a recunoaște săvârșirea violului; existența vătămarilor corporale la partea vătămată Pădureț Sergiu care au fost produse pe parcursul perioadei aflării ultimului în Izolatorul de detenție preventivă al CPR Cimișlia în perioada 07 mai 2007-11 mai 2007.

Astfel, instanța de judecată a oferit o apreciere subiectivă probelor prezentate de acuzatorul de stat, iar la baza sentinței de achitare pronunțate a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpați și apărătorii acestora.

Totodată, instanța de judecată nu s-a expus asupra pertinentei probei materiale și anume, a dovezii scrise semnate de inculpatul Todiță Sergiu prin care ultimul confirmă faptul deținerii ilegale în perioada 07 mai - 11 mai 2007 a părții vătămate Pădureț Sergiu în Izolatorul de detenție preventivă al CPR Cimișlia.

Nu pot fi puse la baza sentinței de achitare declarațiile martorului Vacarciuc Andrei care, în afară de expunerea cronologică a unor fapte legate de activitatea inculpatului Rotaru Ion în funcția de Comisar al CPR Cimișlia și interacțiunea ultimului cu organele administrației publice locale precum și conducerea Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, instanței de judecată nu a relatat, totodată fiind stabilit cu certitudine faptul, că martorul Vacarciuc Andrei nu posedă careva date concludente despre maltratarea și reținerea părții vătămate Pădureț Sergiu.

În același context, instanța de recurs a menționat, că urmează a fi apreciate critic și depozițiile martorilor Gavriliță Vasile, Caraiman Oleg, Secrieru Dumitru, Covali Vasile, Prodius Nicolae, Rozdovanu Sergiu, Leșanu Vladimir, Gangan Ion, Sarandi Efimia, Florea Mihail, Rusu Gheorghe, Cebotari Iurie, Toderaș Leonid, Gheorghelaș Vadim date instanței de judecată având în vedere faptul, că s-au aflat în subordinea inculpatului Rotaru Ion în perioada deținerii de către ultimul a funcției de Comisar al CPR Cimișlia.

Instanța de recurs, a mai menționat, că în timpul audierii în ședința de judecată din 18 august 2008, Pădureț Sergiu a recunoscut că la momentul întocmirii cererii și a depunerii declarațiilor, procurorii l-au ajutat să folosească un limbaj mai cultural, dar acest fapt în mod categoric nu exclude obligațiunea ca partea vătămată să cunoască și să conștientizeze exact ce declarații depune.

Conform f.d. 108-109, vol.I, partea vătămată Pădureț Sergiu a fost audiată cu folosirea înregistrării audio-video anexată la cauza penală.

Astfel, instanța de apel, în mod repetat nu s-a pronunțat la modul convenit asupra probelor prezentate de acuzatorul de stat, iar la baza sentinței de achitare a pus în exclusivitate circumstanțele faptice prezentate de inculpați și apărătorii acestora.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Rotaru Ion și Todiță Sergiu au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal.

Cauza penală intentată în privința lui Rotaru Ion și Todiță Sergiu în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost încetată în legătură cu expirarea termenului tragerii la răspundere penală.

Lui Rotaru Ion și Todiță Sergiu, recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, le-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 5 (cinci) ani fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an, pentru fiecare inculpat.

Pronunțând soluția nominalizată instanța de apel a constatat în fapt, că Rotaru Ion activând în funcția de comisar-interimar al CPR Cimișlia, în baza Ordinului Ministrului Afacerilor Interne al R. Moldova nr. 53 EF din 01 februarie 2007, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia prin numire într-o instituție de stat i-au fost acordate permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție, precum și organizatorico-economice, fiind abilitat în baza pct. 5, 8 ale atribuțiilor de serviciu să organizeze activitatea subdiviziunilor comisariatului în vederea descoperirii cazurilor cu privire la infracțiuni și contravenții administrative, executarea controlului asupra respectării necondiționate a legislației de către colaboratorii comisariatului de poliție și asupra legalității acțiunilor lor în exercițiul funcției, a săvârșit tortura și depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 04 mai 2007, în s. Fetița, r-nul Cimișlia a fost săvârșit violul lui Baltag Anastasia. Pe acest fapt, de către Secția urmărire penală a CPR Cimișlia la 06 mai 2007 a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2007400094 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (1) Cod penal, investigațiile în vederea identificării infractorului fiind organizate nemijlocit de comisarul CPR Cimișlia, Rotaru Ion.

La 07 mai 2007, în cadrul investigațiilor faptei menționate, fără a avea temei legal prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, pentru a suspecta în săvârșirea acestei infracțiuni pe locuitorul s. Fetița, r-nul Cimișlia, Pădureț Sergiu și a aplica față de el prevederile art. 166 Cod de procedură penală și art. 248 Codul cu privire la contravențiile administrative, Rotaru Ion a dat indicații ca Pădureț Sergiu să fie reținut.

Tot atunci, la 07 mai 2007, aproximativ la orele 18:00-19:00, acționând din interese carieriste, cu scopul de a descoperi prin orice metodă infracțiunea de viol precum și a obține de la Pădureț Sergiu declarații de autodenunțare, Rotaru Ion a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate lui de art. 16 al Legii „Cu privire la poliție”, organizând torturarea ultimului.

Astfel în biroul de serviciu din sediul CPR Cimișlia, acționând intenționat și în complicitate cu șeful Poliției Criminale a CPR Cimișlia, Todiță Sergiu, cu un mijloc special din dotarea MAI, (aplicarea cărui cauza suferințe fizice deosebite) și anume cu un baston de cauciuc i-a aplicat lui Pădureț Sergiu o lovitură peste cap, 2 lovituri peste spate și 2 lovituri peste fese în final provocându-i și o lovitură cu palma la timpanul urechii stângi.

Ulterior, cu același baston de cauciuc Todiță Sergiu fiind instigat de Rotaru Ion i-a aplicat lui Pădureț Sergiu 3 lovituri peste fese.

Ca urmare a acțiunilor menționate lui Pădureț Sergiu i-au fost cauzate dureri fizice puternice și leziuni corporale calificate conform raportului de expertiză medico-legală din 09 noiembrie 2007, ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, Rotaru Ion urmărind scopul de a obține de la Pădureț Sergiu declarații de autodenunțare în săvârșirea infracțiunii menționate, fără a avea careva temeiuri legale, a dat indicații șefului Poliției Criminale, Todiță Sergiu, de a-l reține pe Pădureț Sergiu fapt realizat ulterior de către Todiță Sergiu, iar ca urmare, Pădureț Sergiu în intervalul de timp ora 19:00 a zilei de 07 mai 2007 și până aproximativ la ora 11:00 a zilei de 08 mai 2007, a fost deținut fără hrană în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia, prin ce i-a cauzat ultimului daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Totodată, instanța de apel a constatat, că Todiță Sergiu, activând în baza Ordinului Ministrului Afacerilor Interne al R. Moldova, nr. 106 EF din 14 aprilie 2006 în funcția de Șef al Poliției Criminale a CPR Cimișlia, adică fiind o persoană cu funcție de răspundere căreia în conformitate cu atribuțiile aferente funcției, precum și potrivit competențelor prevăzute de Legea nr. 416 din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, i-au fost acordate în mod permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a acțiunilor administrative de dispoziție, fiind obligat să organizeze petrecerea măsurilor operative de investigație pentru descoperirea infracțiunilor și depistarea persoanelor, de a ieși personal la locul săvârșirii infracțiunilor grave pentru a organiza căutarea infractorilor, de a efectua controlul asupra îndeplinirii respectării cu strictețe a legislației de către subalterni, de a precăuta cereri, plângeri și informații parvenite de la cetățeni despre infracțiunile săvârșite, de a organiza lucrul la intentarea dosarului pe toate crimele nedescoperite nu mai târziu de 10 zile după pornirea cauzei penale conform prevederilor pct. pct. 1, 6, 13, 15, 18 a fișei de post a șefului poliției criminale din cadrul CPR Cimișlia aprobată pentru anul 2007, a săvârșit infracțiunile incriminate în următoarele circumstanțe.

La 04 mai 2007, în s. Fetița, r-nul Cimișlia a fost săvârșit violul lui Baltag Anastasia, iar la 06 mai 2007 pe acest fapt de CPR Cimișlia a fost pornită urmărirea penală pe cauza penală nr. 2007400094 în baza art. 171 alin. (1) Cod penal.

La 07 mai 2007, în cadrul investigațiilor faptei menționate, o grupă de colaboratori din cadrul CPR Cimișlia condusă de Todiță Sergiu, fără a avea temei legal, prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală, pentru a-l suspecta în săvârșirea acestei infracțiuni pe locuitorul s. Fetița, r-nul Cimișlia, Pădureț Sergiu precum și a aplica față de el prevederile art. 166 Cod de procedură penală, a art. 13 pct. 4), 7), 11) a Legii „Cu privire la poliție” la indicația Comisarului CPR Cimișlia, Rotaru Ion l-au reținut pe Pădureț Sergiu.

Tot atunci, la 07 mai 2007, aproximativ la orele 18:00-19:00, acționând din interes carierist, motivat de exces de zel, exprimat în dorința de a identifica prin orice metodă persoana care a săvârșit violul lui Baltag Anastasia și dorind să obțină o astfel de informație de la Pădureț Sergiu, Todiță Sergiu a depășit în mod vădit limitele drepturilor acordate lui de art. 16 a Legii „Cu privire la poliție”.

Astfel, în biroul de serviciu din sediul CPR Cimișlia, acționând intenționat și în comun acord cu Comisarul CPR Cimișlia, Rotaru Ion, cu un mijloc special, din dotarea MAI, (aplicarea cărui cauza suferințe fizice deosebite) și anume cu un baston de cauciuc, i-a aplicat lui Pădureț Sergiu 3 lovituri peste fese, ulterior Rotaru Ion urmărind același scop i-a mai aplicat lui Pădureț Sergiu o lovitură cu palma la timpanul urechii stângi, apoi

cu același baston de cauciuc o lovitură peste cap, 2 lovituri peste spate și 2 lovituri pe fese.

Ca urmare, lui Pădureț Sergiu i-au fost cauzate dureri fizice puternice și leziuni corporale, calificate conform raportului de expertiză medico-legală ca vătămare corporală ușoară.

Tot el, Todiță Sergiu urmărind scopul de a obține de la Pădureț Sergiu informații și mărturisiri privind săvârșirea violului lui Baltag Anastasia precum și a atinge scopul inițial autodenunțarea lui Pădureț Sergiu în săvârșirea infracțiunii menționate i-a dat indicații ilegale ofițerului de gardă din unitatea de gardă a CPR Cimișlia, Caraja Iurie de a-l reține pe Pădureț Sergiu, iar ca urmare, Pădureț Sergiu în intervalul de timp ora 19:00 a zilei de 07 mai 2007, până aproximativ la ora 11:00, a zilei de 08 mai 2007, a fost deținut fără hrană în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia prin ce i-a cauzat ultimului daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a luat la baza deciziei următoarele probe: declarațiile inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu, a părții vătămate Pădureț Sergiu, martorilor Vivat Andrei, Teleucă Anatol, Teleucă Nicolae, Mogîldea Nicolae, Melente Vasile, Caraja Iurie, Buțanu Mihail, Savanu Tudor, Nedriță Mihail, Pascari Andrei, Burduh Dumitru, Burduh Alexei, Gavriliță Vasile, Caraiman Oleg, Secrieru Dumitru, Covali Vasile, Prodius Nicolae, Rozdovanu Sergiu, Leșanu Vladimir, Gangan Ion, Sarandi Efimia, Florea Mihail, Rusu Gheorghe, Cebotari Iurie, Toderăș Leonid, Gheorghelaș Vadim, Vacarciuc Andrei, precum probele materiale: cererea părții vătămate Pădureț Sergiu din 11 mai 2007 (f.d. 29 vol.I); explicația părții vătămate Pădureț Sergiu din 11 mai 2007 (f.d. 30-31 vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 177 din 07 mai 2007 (f.d. 45 vol.I); procesul-verbal de examinare a documentelor din 25 februarie 2008 (f.d. 50 vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Pascari Andrei din 19 iunie 2007 (f.d. 55 - 56 vol.I); material în conformitate cu art. 164 alin. (1) Codul cu privire la contravențiile administrative al R. Moldova, în privința lui Pădureț Sergiu din s. Fetița, r-nul Cimișlia (f.d. 68 - 75 vol.I); decizie cu privire la aplicarea sancțiunii administrative în baza art. 164 alin. (1) Codul cu privire la contravențiile administrative al R. Moldova, din 08 mai 2007 (f.d. 79 vol.I); procesul-verbal de reținere administrativă din 08 mai 2007 (f.d. 83 vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/D din 09 noiembrie 2007 (f.d. 90 - 91 vol.I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 18 iulie 2007 (f.d. 106 - 107 vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28 noiembrie 2007 (f.d. 111-112 vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Teleucă Nicolae din 18 iunie 2007 (f.d. 118-119 vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Teleucă Anatol din 19 august 2008 (f.d. 235 - 236 vol.III); procesul-verbal de audiere a martorului Buțanu Mihail din 06 octombrie 2008 (f.d. 256 - 257 vol.III); caracteristica în privința locotenentului-colonel de poliție Rotaru Ion din 16 februarie 2008 (f.d. 39 vol.II); caracteristica în privința căpitanului de poliție, Todiță Sergiu (f.d. 40 vol.II); procesul-verbal de confruntare între partea vătămată Pădureț Sergiu și învinuitul Todiță Sergiu (f.d. 80 - 81 vol.II).

Așadar, în urma cercetării probatoriului, instanța de apel a constatat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia, că la materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, declarațiile martorilor Teleucă Anatol, Teleucă Nicolae, Nedriță Mihail, Burduh Dumitru, Pascari Andrei și a părții vătămate Pădureț Sergiu audiați în prima instanță, corespund realității și circumstanțelor cauzei, fiind neschimbate pe parcursul urmăririi penale și în prima instanță, date sub jurământ, ce coroborează cu celelalte probe și dovedesc vina inculpaților.

Versiunea inculpaților cu privire la faptele petrecute, a fost apreciată critic de către instanța de apel, fiind considerată ca o metodă de apărare.

La fel, instanța de apel a reținut, că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 3020/d din 22 noiembrie 2007, s-a stabilit că la examinarea medico-legală a lui Pădureț Sergiu și a documentelor medicale pe același nume s-au constatat două echimoze masive pe ambele fese care au fost produse prin acțiune traumatică cu obiecte contondente, care au determinat o dereglare a sănătății de scurtă durată și, în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Echimozele depistate pe fesele cet. Pădureț Sergiu nu reflectă particularitățile agentului traumatic, fapt care nu exclude posibilitatea producerii lor cu orice obiect contondent, inclusiv cu bastonul de cauciuc și pumnul.

Concomitent, instanța de apel a reținut argumentele acuzării privind constatarea prezenței unui înscris pe verso, în urma examinării citației emise de către ofițerul de urmărire penală a CPR Cimișlia, Doni O. din 21 mai 2007, întocmit din numele lui Todiță Sergiu referitor la faptul aflării lui Pădureț Sergiu în perioada 07 mai 2007-11 mai 2007 în CPR Cimișlia.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a stabilit următoarele:

- lipsirea ilegală de libertate a părții vătămate Pădureț Sergiu care s-a aflat o zi ilegal în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia, la 07 mai 2007, la indicația inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu;

- intenția inculpaților Todiță Sergiu și Rotaru Ion de a obține depoziții de la partea vătămată Pădureț Sergiu prin care să fie recunoscut violul cet. Baltag Anastasia;

- aplicarea violenței, inclusiv cu ajutorul mijloacelor speciale, de către inculpații Rotaru Ion și Todiță Sergiu în privința părții vătămate Pădureț Sergiu în vederea determinării ultimului de a recunoaște săvârșirea violului;

- existența vătămarilor corporale la partea vătămată Pădureț Sergiu care au fost produse pe parcursul aflării ultimului în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia în perioada 07 mai-11 mai 2007, fapt confirmat prin declarațiile șefului secției expertize medico-legale Pascari Andrei și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/d din 22 noiembrie 2007.

De altfel, instanța de apel a apreciat critic și depozițiile martorilor Gavriliță Vasile, Caraiman Oleg, Secrieru Dumitru, Covali Vasile, Prodius Nicolae, Rozdovanu Sergiu, Leșanu Vladimir, Gangan Ion, Florea Mihail, Rusu Gheorghe, Cebotari Iurie, Toderaș Leonid, Gheorghelaș Vadim, din motiv că aceste persoane s-au aflat în subordinea inculpatului Rotaru Ion în perioada deținerii de către ultimul a funcției de Comisar al CPR Cimișlia.

Depozițiile martorului Sarandi Efimia, la fel au fost respinse, deoarece depozițiile acestuia nu sunt confirmate de alte probe și sunt combătute de probele acuzătorii reținute pe cazul dat de instanța de apel.

Soluția de achitare emisă de prima instanță, care a argumentat, că declarațiile părții vătămate au evoluat spre un conținut neacuzator, deoarece din conținutul semantic al

declarațiilor depuse de partea vătămată în timpul urmăririi penale, se ajunge la concluzia că acestea nu au fost depuse de acesta la propria și libera discreție, fapt confirmat în instanța de judecată, fiindcă în timpul audierii în ședința din 18 august 2008, partea vătămată Pădureț Sergiu a recunoscut că la momentul întocmirii cererii și a depunerii declarațiilor, procurorul l-a ajutat să folosească un limbaj mai cultural, a fost criticată de către instanța de apel, din motiv că acest fapt în mod categoric nu exclude obligațiunea ca partea vătămată să cunoască și să conștientizeze întocmai ce declarații depune.

Mai mult, instanța de apel a considerat drept pertinente, concludente și credibile declarațiile martorului Vacarciuc Andrei, fost Președinte al r-lui Cimișlia, declarații care parțial au fost confirmate prin interviurile date de el presei încă în ianuarie 2008, când nu putea ști că pe viitor va fi audiat în calitate de martor, iar nemijlocit în ședința de judecată partea vătămată a confirmat cele spuse de martorul sus-numit.

De altfel, instanța de apel a conchis, că prima instanță nu s-a pronunțat referitor la pertinenta dovezii scrise și semnate de inculpatul Todiță Sergiu, prin care ultimul confirmă faptul deținerii ilegale în perioada 07 aprilie-11 aprilie 2007 a părții vătămate.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 53 lit. g), 60 Cod penal, a considerat că procesul penal în privința inculpaților pe capătul de învinuire de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, urmează a fi încetat.

Totodată, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, ținând cont de prevederile art. art. 75, 76, 77, 90 Cod penal, instanța de apel a considerat echitabilă aplicarea unei pedepse în privința inculpaților de 5 ani închisoare fiecare, cu privarea de dreptul de a activa în Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 ani, pentru fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 an, fiecare.

11. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a declarat recurs solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul a invocat dezacordul cu decizia recurată în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, considerând că în această parte hotărârea este neîntemeiată, nemotivată și pasibilă casării, fiind greșit interpretată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la aspectele de individualizare a pedepsei, tratate potrivit legislației naționale și internaționale, recurentul consideră oportună evaluarea juridică a acțiunilor inculpaților, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărei au fost aduși în fața instanței.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în jurisprudența sa de interpretare a art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, califică tortura ca un tratament inuman care provoacă suferințe deosebit de grave.

Astfel, ținând cont de gravitatea și intensitatea durerilor cauzate părții vătămate, consecințele fizice și psihice survenite, acuzarea consideră că, pedeapsa aplicată inculpaților în limita minimă stabilită de legea penală, nu este cea mai apropiată pentru asigurarea caracterului educativ și preventiv a unei condamnări, deoarece aplicarea actelor de tortură în timpul aflării în exercițiul funcțiilor, denotă faptul că inculpații au prejudiciat imaginea instituției în care activează.

Reforma penală precum și aderarea R. Moldova la principalele convenții internaționale referitoare la interzicerea torturii și a altor pedepse sau tratamente inumane și degradante, exprimă voința constantă a autorităților publice de a crea un stat de drept, edificat pe respectul și garantarea reală a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în hotărârile recente pronunțate împotriva R. Moldova în materia încălcării art. 3 „interzicerea torturii” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut omisiunea autorităților statului de a aplica pedepse corespunzătoare pentru infracțiunile de tortură și exces, calificând-o drept contrară garanțiilor oferite de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La fel, pe cazurile de tortură sau abuzuri s-a statuat că lipsa leziunilor corporale nu poate exclude aplicarea actelor de tortură sau relelor tratamente față de victimă, cum nu poate fi exclusă depășirea atribuțiilor acordate de lege a agenților statului.

În acest context, acuzarea de stat consideră că partea descriptivă a deciziei adoptată în cauză, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

Instanța de apel pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea executării pedepsei, pentru săvârșirea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu a ținut cont de faptul, că la caz nu a fost realizat scopul pedepsei penale.

11.1. Avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat, că judecând cauza penală în ordine de apel, instanța de apel urma să țină cont că sentința de achitare era neanulată, a cărei legalitate urma a fi examinată de instanță.

Cu referire la jurisprudența CEDO, în cauzele de referință: *Destrehem vs. Franța* din 18 mai 2004, *Mischie vs. România* din 16 septembrie 2014, *Dan vs. Moldova* din 05 iulie 2011, *Jubirca vs. Moldova* din 21 februarie 2012, recurentul evidențiază că opinia Înaltei Curți se rezumă la faptul, că după achitarea inculpatului dispusă de prima instanță, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, având în vedere aceleași mijloace de probă, această ultimă instanță neavând la dispoziție date noi ca, ulterior să-și întemeieze hotărârea de condamnare pe o nouă interpretare a declarațiilor martorilor audiați în primă instanță.

În contextul principiului aplicării uniforme a jurisprudenței, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat, că hotărârile sale sunt obligatorii nu numai cu privire la situația reclamantului într-o speță concretă, ci și prin raportare la cauzele ce au generat încălcări asemănătoare.

Recurentul invocă că la caz prezintă relevanță și explicațiile din pct. 14.4., 14.5. a Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

Astfel, consideră recurentul, că instanța de apel ilegal i-a condamnat pe inculpații Rotaru Ion și Todiță Sergiu în baza probelor existente în dosar, dându-le acestora o nouă apreciere, contrară celei care le-a dat-o prima instanță, fără date noi și fără a audia din nou martorii acuzării.

Mai mult, partea vătămată Pădureț Sergiu fiind audiat, a solicitat menținerea

sentinței, depunând declarații în principiu favorabile inculpaților.

Cu referire la probele cercetate de instanța de apel la pct. 60 al deciziei, recurentul consideră, că instanța de apel era obligată să-și motiveze minuțios și clar concluziile și să prezinte răspunsuri complete și întemeiate de ce o probă sau alta este apreciată într-un anumit mod. Dar, contrar acestor cerințe, instanța a apreciat unele probe incomplet, altele - contradictoriu și eronat.

Îndeosebi, evidențiază recurentul, că instanța de apel a apreciat în mod contradictoriu declarațiile martorului Vacarciuc Andrei.

Sușține avocatul, că sunt contradictorii și concluziile instanței de apel expuse în pct. 60, 79 a deciziei, fiindcă în pct. 60 al deciziei atacate, instanța de apel stabilește că declarațiile a 14 martori dovedesc vinovăția inculpaților, iar în pct. 79 al deciziei, referitor la aceiași martori, instanța menționează: „*colegiul apreciază critic depozițiile martorilor Gavriliță Vasile, Caraman Oleg, Secrieru Dumitru, Covali Vasile, Prodius Nicolae, Rozlovanu Sergiu, Leșanu Vladimir, Gangan Ion, Sarandi Efimia, Florea Mihail, Rusu Gheorghe, Cebotari Iurie, Toderaș Leonid, Gheorghelaș Vadim, date instanței de judecată având în vedere faptul, că s-au aflat în subordinea inculpatului Rotaru Ion în perioada deținerii de către ultimul a funcției de Comisar al CPR Cimișlia*”.

Contrar acestei concluzii se evidențiază de către recurent, că martorii Sarandi Efimia, Rusu Gherghe și Florea Mihail nu au activat în organele de poliție, iar la momentul audierii în instanța de judecată a celorlalți 11 martori din grupul menționat, Rotaru Ion deja nu activa în organele de poliție și nu avea influență asupra lor, fiind pensionar MAI și locuind în alt raion.

La fel, instanța de apel eronat și incomplet a apreciat declarațiile martorilor Melente Vasile, Caraja Iurie și Burduh Alexei.

Consideră avocatul că la caz, prezintă relevanță și modalitatea de apreciere a declarațiilor martorului Mogîldea Nicolae, care a fost deținut în Izolatorul de detenție al CPR Cimișlia, în același timp și în aceeași celulă cu partea vătămată - Pădureț Sergiu. La acel moment Mogîldea Nicolae era acuzat de săvârșirea unui furt, iar la momentul când a fost audiat în prima instanță, era deja acuzat pentru săvârșirea unui omor, în aceste condiții, el nu avea motive să simpatizeze organul de poliție și să inventeze declarații favorabile inculpaților.

Necâtând la aceste circumstanțe, martorul a declarat în prima instanță că, aflându-se în izolatorul de detenție împreună cu Pădureț Sergiu, el nu a văzut la ultimul leziuni corporale și ei nu au discutat despre maltratare.

Remarcă apărarea, că instanța de apel a apreciat în mod unilateral și declarațiile părții vătămate Pădureț Sergiu, care pe parcursul procesului au evaluat în conținut, și spre sfârșitul procesului de judecată deja nu confirmau vinovăția inculpaților.

Totodată, la baza deciziei de condamnare, instanța de apel a pus și declarațiile martorilor Vivat Andrei, Teleuca Anatol, Teleuca Nicolae, Burduh Dumitru și Nedriță Mihail, însă și acestor probe le-a fost dată o apreciere neîntemeiată, fiindcă ele conțin un caracter indirect.

Ca urmare, aceste probe urmau să fie apreciate în coroborare cu tot ansamblul de declarații depuse de Pădureț Sergiu și cu alte probe din dosar.

Referitor la modalitatea de apreciere a probelor cu caracter indirect, consideră că la caz prezintă relevanță hotărârea CEDO, în cauza Bracci vs. Italia din 13 octombrie 2005.

Evidențiază recurentul, că deși cauza respectivă s-a aflat la examinare în ordine de apel de trei ori, în acest răstimp procurorii nu au asigurat prezența acestor martori în instanța de apel și ei nu au fost audiați din nou, deși anume din aceste considerente procesul a fost amânat de mai multe ori.

11.2. Inculpatul Todiță Sergiu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

În motivarea recursului, inculpatul invocă dezacordul cu decizia atacată, considerând că partea acuzării nu a prezentat instanței de apel probe noi și nu a asigurat prezența părții vătămate și a martorilor pentru a fi audiați suplimentar.

Partea vătămată, Pădureț Sergiu, nu a atacat sentința primei instanțe, prin ce a dat de înțeles că este de acord cu sentința de achitare și nu a susținut apelul procurorului.

Relevă inculpatul, că partea vătămată, Pădureț Sergiu, atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a dat declarații contradictorii și incerte, fiind evident faptul că dânsul, a depus declarații neveridice, fiind influențat de persoane interesate.

În cadrul audierii martorului Vacarciuc Andrei, Pădureț Sergiu a declarat că este de acord cu declarațiile acestuia, iar după audierea martorului Rusu Gheorghe, partea vătămată a confirmat că medicul sistematic controla starea sănătății deținuților și că el nu s-a plâns medicului despre starea sănătății sale.

Pădureț Sergiu nu a depus plângere în perioada cât s-a aflat în arest contravențional.

Sunt neveridice declarațiile lui Pădureț Sergiu și Nedriță Mihail, precum că pe fereastră aceștia l-ar fi văzut pe Comisar, identificându-l ca persoana care ar fi aplicat forța fizică, deoarece aceștia din punct de vedere tehnic nu puteau să vadă cine se află la locul adunării efectivului.

Datele registrului CPR Cimișlia privind controalele efectuate în Izolatorul de detenție preventivă, din care reiese că în perioada 08-11 mai 2007 procurorul Procuraturii Cimișlia, Borodin Alexandra a efectuat controale zilnice, nefiind depistate careva încălcări sau înaintate plângeri din partea deținuților, inclusiv a lui Pădureț Sergiu.

În cadrul urmăririi penale au fost comise mai multe omisiuni și încălcări procesuale care pun la îndoială legalitatea și temeinicia învinuirii înaintate și anume: recunoașterea după fotografie a lui Rotaru Ion de către Pădureț Sergiu, care a fost efectuată de colaboratorii Procuraturii Anticorupție cu încălcarea art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală; rechizitoriul pe dosarul în cauză nu a fost aprobat de procurorul ierarhic superior al Procuraturii Anticorupție.

În motivarea deciziei, instanța de apel la pct. 60, a indicat că vinovăția lui Rotaru Ion și Todiță Sergiu este „demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în prima instanță, ulterior fiind descrise declarațiile tuturor martorilor atât ai acuzării cât și ai apărării, fără a da o apreciere declarațiilor acelor martori care de fapt confirmă nevinovăția inculpaților.

Susține recurentul, apelul procurorului este neargumentat, acesta limitându-se la includerea în apel a informației din rechizitoriu, a unor pasaje din conținutul sentinței, fără a le analiza sau da o apreciere juridică, cu interpretarea eronată a unor circumstanțe de fapt care sunt în contradicție cu faptele stabilite în cadrul examinării cauzei de către prima instanță.

Totodată, este de opinia, că declarațiile martorului Nedriță Mihail urmează a fi

apreciate critic deoarece acesta de mai multe ori a avut probleme cu organele de drept.

Martorii Vivat Andrei, Teleuță Anatolie, Teleuță Nicolae, Burduh Dumitru au dat instanței declarații care se bazează pe cele relatate de Pădureț Sergiu.

Recurentul insistă că nevinovăția sa se confirmă prin următoarele probe acumulate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile inculpaților, martorilor Vacarciuc Andrei, Florea Mihail, Mogîldea Nicolae, Caraja Iurie, Burduh Alexei, Rusu Gheorghe, Sarandi Efimia, medicului-legist Pascaru Andrei.

De asemenea, Melente Vasile, Buțanu Mihail, Savanu Tudor, Covali Vasile, Secrieru Dumitru, Caraiman Oleg, Gavriliță Vasile, Leșanu Vladimir, Rozdovanu Sergiu, Prodius Nicolae, Cebotari Iurie, Gheorghelaș Vadim, Toderaș Leonid, au dat instanței declarații, atât fiecare în parte cât și în ansamblu, confirmând nevinovăția inculpaților.

Referitor la probele materiale administrate la dosar, evidențiază, că informația prezentată de Procuratura r-lui Cimișlia din 21 februarie 2008, conform căreia în perioada 07-11 mai 2007, au fost efectuate controale zilnice în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia de către procurorul de serviciu, Borodin Alexandra și persoane deținute ilegal în Izolatorul de detenție preventivă nu au fost depistate, iar plângeri din partea deținuților nu au fost înaintate.

Recurentul invocă și faptul, că în decizia Curții Supreme de Justiție a R. Moldova din 29 martie 2011 în cauza penală nr. 1ra-73/11, s-a constatat o eroare procesuală similară și conform concluziei instanței, putea fi înlăturată până la examinarea în fond a cauzei.

În acest caz, prin prisma jurisprudenței CEDO, Statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de organele de drept, fără repararea acestor erori în detrimentul persoanelor vizate în procedura în cauză (decizia Curții Supreme de Justiție a R. Moldova din 23 octombrie 2012, în cauza penală nr. 1ra-937/12).

12. Avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion, a depus referință la recursul declarat de procuror, solicitând inadmisibilitatea acestuia, din motiv că este neîntemeiat, or, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

13.1. Cu referire la recursul declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion.

Potrivit textului recursului declarat, se deduce că acesta se întemeiază pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6), 15), 16) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea*

Supremă de Justiție.

Colegiul penal atestă, că temeiurile invocate în recurs nu și-au găsit reflectare în speța dată, din care considerente acestea urmează a fi respinse.

Așadar, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță, prin care inculpații Rotaru Ion și Todiță Sergiu au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal, cu încetarea cauzei penale în privința acestora în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală, iar în baza art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, Rotaru Ion și Todiță Sergiu au fost condamnați la 5 (cinci) ani închisoare fiecare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a activa în cadrul Ministerul Afacerilor Interne al R. Moldova pe termen de 3 (trei) ani, cu aplicarea în privința inculpaților a prevederilor art. 90 Cod penal, fiind dispusă suspendarea executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an, pentru fiecare.

Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal, iar careva temeiuri de a dispune achitarea acestora nu au fost stabilite.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

În continuare, referitor la criticele recurentului sub aspectul greșitei aprecieri a materialului probator administrat, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond.

Deci, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea stabilirii

vinovăției inculpaților Rotaru Ion și Todită Sergiu privind săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că în speță, a fost încălcat principiul nemijlocirii procesului penal și că după o sentință de achitare, instanța de apel a ajuns la concluzia condamnării inculpaților fără să audieze în persoană partea vătămată și nemijlocit toți martorii, fără să administreze și să cerceteze probe noi, soluție care în opinia apărării este contrară cerințelor unui proces echitabil, Colegiul penal, amintește că apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Ținând cont de dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate, cât și de prevederile art. 415 alin. (2)¹ Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel.

La fel, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. art. 51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și este obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină părții acuzării.

După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate.

Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

La caz, aceste rigori ale legii au fost respectate de către instanța de apel, fiind

audiați în cadrul ședinței de judecată inculpații Todiță Sergiu și Rotaru Ion (f.d. 142-144, vol. VI).

Totodată, referitor la partea vătămată Pădureț Sergiu, instanța de recurs atestă, că deși a fost citat legal, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, acesta nu s-a prezentat, procurorul constatând în baza informației prezentate de Poliția de frontieră, că Pădureț Sergiu este plecat peste hotarele R. Moldova (f.d. 117 vol. VI), ca urmare procurorul în ședința instanței de apel din 14 decembrie 2015, a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părții vătămate, opinie susținută nemijlocit de inculpați și de către avocații acestora (f.d. 149, vol. VI), iar instanța de apel prin încheiere protocolară a dispus examinarea cauzei în lipsa părții vătămate (f.d. 150, vol. VI).

În aceeași ordine de idei se atestă că partea acuzării inițial a insistat asupra audierii în cadrul instanței de apel a martorilor Nedriță Mihail, Mogîldea Nicolae și Florea Mihail, însă în baza raportului Șefului CPR Cimișlia din 11 decembrie 2015, prin care se confirmă că martorul Nedriță Mihail se află o perioadă îndelungată peste hotarele R. Moldova; certificatului eliberat de Primăria s. Selemet, r-nul Cimișlia din 14 decembrie 2015, prin care se confirmă că Nedriță Mihail nu se află pe teritoriul satului; raportului șefului CPR Cimișlia, Paiu Sergiu din 14 decembrie 2015, din care rezultă că martorul Mogîldea Nicolae își ispășește pedeapsa în Penitenciarul nr. 3 din or. Leova, iar la moment se află la spitalul Penitenciarului nr. 16 Pruncul și certificatul eliberat de Primăria or. Cimișlia din 14 decembrie 2015, potrivit căruia Mogîldea Nicolae nu se află pe teritoriul or. Cimișlia (f.d. 120-123, vol. VI), întru evitarea tergiversării cauzei, procurorul a optat pentru examinarea în continuare a dosarului în lipsa martorilor menționați (f.d. 150, vol. VI), celorlalte probe fiindu-le dată citire, de asemenea acestea fiind verificate suplimentar de instanța de apel (f.d. 152A-156, vol. VI).

Reieșind din circumstanțele descrise, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit neîntemeiate, neavând nici un suport probator.

Pe cale de consecință, se reiterează, că instanța de apel la judecarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414-419 Cod de procedură penală, iar decizia de condamnare fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate sub acest aspect de către titularul cererii de recurs.

Sub aspectul temeiului pentru recurs conținut în pct. 15) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal evidențiază, că deși în sumarul recursului avocatul face trimitere la o serie de hotărâri adoptate de CEDO, pretinzând la încălcarea art. 6 CȚEDO, simpla invocare a temeiului respectiv nu este suficientă, or, pentru ca legalitatea unei hotărâri judecătorești să fie examinată prin prisma acestui temei, trebuie specificat expres dreptul pretins a fi încălcat de instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz similar, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză.

Prin urmare, cauzele CEDO (*Destrehem vs Franța din 18 mai 2004*, *Mischie vs România din 16 septembrie 2014*, *Dan vs Moldova din 05 iulie 2011*, *Jubirca*

vs Moldova; Bracci vs Italia din 13 octombrie 2005), la care face referire recurentul, au avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză.

Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare.

Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Astfel, Colegiul penal reține că cauzele penale, la care a făcut referire recurentul în recurs: nr. 1ra-73/11, 1ra-937/12, nu au aplicabilitate speței în cauză, deoarece circumstanțele cauzei nu sunt similare speței date, or, în spețele de referință, cauzele penale au fost încetate din motivul existenței unor circumstanțe care condiționează tragerea la răspundere penală, precum și în cazul când a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale.

Pe când în speța dedusă judecării, asemenea probleme de drept nu au fost identificate, dar nici invocate de participanții la proces, motiv din care se conchide că în prezenta cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire apărătorul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

13.2. Cu referire la recursul declarat de inculpatul Todiță Sergiu.

Reieșind din textul recursului declarat, instanța de recurs atestă că inculpatul contestă decizia instanței de apel sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Totodată, temeiul invocat include cazurile când nu au fost stabilite mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive ale infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 10 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel ajungând la

concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului Todiță Sergiu pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 309¹ alin. (3) lit. c), 328 alin. (1) Cod penal.

În continuare, referitor la criticele recurentului în ceea ce privește existența în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune prevăzută de art. 309¹ Cod penal, instanța de recurs explică următoarele.

Potrivit literaturii de specialitate în domeniu, obiectul juridic principal al infracțiunii nominalizate îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea de îndeplinire a justiției și la activitatea de contribuire la îndeplinirea justiției, sub aspectul obligației persoanei aflate în exercițiul autorității publice sau care acționează, cel puțin, cu acordul acestei autorități de a asigura persoanelor implicate în activități judiciare sau legate de activitatea judiciară un tratament uman, cu respectarea drepturilor omului.

Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei.

Obiectul material al infracțiunii de tortură presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului persoanei.

Latura obiectivă a infracțiunii de tortură are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de provocare a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane; 2) urmările prejudiciabile, care constau în durerea sau suferința puternică, fizică ori psihică provocată unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii de tortură se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Intenția directă la săvârșirea infracțiunii de tortură se manifestă atunci când făptuitorul are un scop special, cum ar fi: a) obținerea de la persoana efectiv torturată sau de la o persoană terță a informațiilor sau mărturisirilor; b) pedepsirea persoanei efectiv torturate pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a săvârșit ori este bănuită că l-a săvârșit; c) intimidarea sau exercitarea de presiuni asupra persoanei efectiv torturate sau asupra unei terțe persoane.

Intenția indirectă la săvârșirea infracțiunii de tortură se manifestă prin aceea că în momentul săvârșirii infracțiunii, făptuitorul nu urmărește un scop anume.

Subiectul infracțiunii de tortură este persoana fizică, responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani.

Totodată, subiectul infracțiunii de tortură trebuie să îndeplinească anumite condiții speciale: a) persoana cu funcție de răspundere; b) persoana care acționează cu titlu oficial sau persoana care acționează la instigarea sau cu consimțământul expres sau tacit al unor persoane care acționează cu titlu oficial.

Victima infracțiunii prevăzute de art. 309¹ Cod penal, reprezintă persoana aflată în dependență de făptuitor, care fie este supusă unor măsuri de constrângere având la bază exercițiul autorității publice și este efectiv torturată, fie este supusă unei constrângeri psihice prin faptul că este efectiv torturată altă persoană.

Raportând aspectele teoretice descrise mai sus la circumstanțele cauzei penale, Colegiul penal stabilește, că instanța de apel corect a constatat întrunirea în acțiunile inculpatului Todiță Sergiu a componentei infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, acesta având calitatea de subiect al infracțiunii incriminate, la momentul săvârșirii infracțiunii fiind persoană cu funcție de răspundere, care a acționat cu intenția de a obține depoziții de la partea vătămată Pădureț Sergiu, cu referire la săvârșirea

infracțiunii de viol, prin aplicarea violenței asupra părții vătămate, inclusiv cu ajutorul mijloacelor speciale, în vederea determinării ultimului de a recunoaște vinovăția de săvârșirea infracțiunii de viol; existența vătămarilor corporale la partea vătămată Pădureț Sergiu produse în timpul aflării acestuia în Izolatorul de detenție preventivă a CPR Cimișlia, în perioada 07 mai-11 mai 2007, fapt confirmat prin declarațiile șefului secției expertize medico-legale Pascari Andrei și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/d din 22 noiembrie 2007; legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile fiind stabilită prin raportul de expertiză nominalizat, unde la partea vătămată Pădureț Sergiu au fost depistate două echimoze masive pe ambele fese, produse prin acțiunea traumatică cu obiecte contondente, nu exclus cu bastonul de cauciuc sau cu pumnul.

În ceea ce ține de alegațiile recurentului cu privire la neîntrunirea elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal constată corectitudinea concluziei instanței de apel și la acest capăt de învinuire, or, la examinarea citației emise de către ofițerul de urmărire penală a CPR Cimișlia, Doni O. din 21 mai 2007, s-a depistat un înscris pe verso, din numele lui Todiță Sergiu cu privire la faptul aflării lui Pădureț Sergiu în perioada 07 mai-11 mai 2007, în CPR Cimișlia, acesta fiind lipsit ilegal de libertate o zi, la indicația inculpatului.

Astfel, fiind pe deplin demonstrată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Todiță Sergiu, care la caz este caracterizată prin fapta prejudiciabilă, exprimată prin acțiunea de depășire a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege; prin urmările prejudiciabile, și anume daunele în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor persoanei fizice, la caz fiind privarea ilegală de libertate a persoanei fizice, precum și legătura causală dintre faptă și urmările prejudiciabile, adică survenirea consecințelor (urmărilor prejudiciabile) în urma indicațiilor directe a inculpatului.

Cu referire la argumentele recurentului privind contradictorialitatea depozițiilor date de către partea vătămată Pădureț Sergiu, precum și că acesta este de acord cu sentința de achitare și nu a dorit condamnarea inculpaților, instanța de recurs reține, că instanța de apel s-a expus la acest segment, sesizând că potrivit declarațiilor părții vătămate, acesta fără nici un dubiu a indicat direct la persoanele care l-au torturat, ca fiind Rotaru Ion și Todiță Sergiu, iar faptul că declarațiile părții vătămate au evoluat pe parcursul examinării cauzei într-un conținut neacuzator, instanța de apel corect l-a respins menționând că deși partea vătămată a fost ajutată de procuror pentru a utiliza un limbaj mai corect, aceasta nu exclude posibilitatea ca partea vătămată să conștientizeze conținutul declarațiilor depuse.

Argumentele recurentului cu privire la:

- încălcarea de către instanța de apel a principiului nemijlocirii procesului penal, în sensul că după o sentință de achitare, instanța de apel nu a audiat în persoană partea vătămată și martorii;
- aprecierea greșită de către instanța de apel a materialului probator;
- norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare, Colegiul penal enunță că referitor la aceste aspecte s-a expus detaliat în pct. 13.1 al prezentei decizii, nefiind necesară repetarea argumentării netemeinicii aspectelor similare conținute în recursul declarat de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului

Rotaru Ion.

Cu referire la argumentele recurentului, precum că în cadrul urmăririi penale au fost comise mai multe omisiuni și încălcări procesuale care pun la îndoială legalitatea și temeinicia învinuirii înaintate, instanța de recurs enunță că la materialele cauzei este anexat procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 26 februarie 2008, potrivit căruia atât inculpatul Todiță Sergiu cât și avocatul acestuia Alexandru Găină la finisarea urmăririi penale nu au invocat careva încălcări, menționând că „cereri și demersuri nu sunt” (f. d. 130-131, vol. II).

În acest context, Colegiul penal menționează, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Raportând norma dată la argumentul supus analizei Colegiul penal atestă că, din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul și inculpatul ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă, iar invocarea nulității actului procedural la etapa examinării recursului ordinar, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Elocvente în acest sens sunt și statuările prezentate în jurisprudența CEDO, astfel, Curtea europeană a drepturilor omului, în cazul *Schenk c. Elveției* (12 iulie 1988), a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

În concluzie, instanța de recurs constatând legalitatea deciziei instanței de apel, acceptă argumentele formulate în motivarea soluției adoptate, iar pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în concordanță și cu jurisprudența CEDO, (cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, pct. 37), care statuează că art. 6§1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

13.3. Cu referire la recursul declarat de procuror.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept

comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Reieșind din sumarul recursului examinat, Colegiul penal atestă, că de fapt partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul acestuia cu decizia instanței de apel se focusează pe individualizarea greșită a pedepsei penale, considerând că în speță nu sunt prezente toate condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și anume că instanța de apel nu a luat în considerație, că inculpații au săvârșit infracțiunea de tortură în timpul aflării în exercițiul funcției, prejudiciind instituția în care activează, au adus atingere procesului de înlăptuire a justiției, nu au recunoscut vinovăția și nu s-au căit de faptele săvârșite, temei de recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului, care critică soluția instanței de apel de individualizare a pedepsei sub aspectul blândeței pedepsei aplicate inculpaților.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Sub acest aspect, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În continuarea concluziilor sale, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În dependență de situație, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de câțiva motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Totodată, Colegiul penal menționează că o condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal, constituie concluzia instanței de a dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probațiune fixată, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune,

iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) a aceleiași norme nu împiedică de a fi aplicate și în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni grave.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

Așadar, reieșind din aspectele descrise, Colegiul penal, indică că în formarea convingerii privind stabilirea pedepsei inculpaților cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv întreaga conduită a inculpaților înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea inculpaților Rotaru Ion și Todiță Sergiu, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la argumentele recurentului, în sensul că instanța de apel a interpretat greșit aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în cazul dedus judecării, Colegiul penal evidențiază că, infracțiunea de tortură incriminată inculpaților potrivit prevederilor art. 309¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, prevedea sancțiunea pedepsei închisorii pe termen de la 5 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita o anumită activitate pe termen de la 2 la 5 ani, sancțiune ce nu restricționează aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, în prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor săvârșite de către inculpați.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală, iar recursurile declarate, fiind vădit neîntemeiate se apreciază ca inadmisibile.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Djulieta Devder, de avocatul Țurcan Vasile în numele inculpatului Rotaru Ion și de inculpatul Todiță Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui ***Rotaru Ion Gheorghe și Todiță Sergiu Pavel***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 iulie 2016.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari